

УДК 656:004.4(07)

КОНЦЕПЦІЯ УПРАВЛІННЯ ПРАЦЕЗДАТНІСТЮ АВТОМОБІЛІВ

Аджиєв О.У., здобувач вищої освіти, Макаренко М.Г., доцент
(Державний біотехнологічний університет)

У сучасній технічній практиці використання автотранспорту поняття «управління» має наступне прикладне визначення: «Це процес перетворення інформації про стан системи на певні цілеспрямовані дії, що переводять керовану систему зі стану початкового стану завдань» [1].

Якщо систему розглядати як автотранспортне підприємство (АТП), то як вихідний стан тут може розглядатися інформація у вигляді результатів господарської діяльності, стану матеріально-технічної бази (МТБ) тощо, а заданий стан системи (мета) - це результати конкретних заходів, що дозволяють отримати певний ефект за умов АТП. При цьому для досягнення заданого стану (результатів конкретних заходів) необхідні певні дії (аналіз ситуації, фінансові та матеріальні ресурси тощо).

Відповідно до цього, згідно з наведеним визначенням, у понятті «управління», можна виділити наступні умови: інформація про стан системи; мета розвитку системи; дії, що реалізуються в системі для зміни її стану та досягнення мети [2].

Ці умови є мінімально необхідними, але недостатніми, оскільки будь-яке реальне управління потребує ресурсів, а також управління, тобто зміна стану системи відбувається в часі, іноді досить значної, підкреслює актуальність дослідження параметра часу, як параметра культури експлуатації, у пізнанні сучасного управління.

Однак у реальних системах є багато підсистем (факторів). При цьому впливати на них одночасно неможливо через ресурсні обмеження або забезпечення можливості рівної уваги до кількох об'єктів управління. В умовах АТП це означає, що з великої кількості можливих напрямів поля діяльності, придатних для більшості підприємств автомобільного транспорту, слід приймати декілька. Число цих напрямів можна визначити, керуючись таким правилом управління, коли у системах реально та ефективно відстежувати та керувати можна лише за 7+2 (число Мюллера) підсистемами чи виконавцями.

Відповідно, чинники і підфактори в системах управління необхідно обов'язково описати, оцінити і класифікувати за їх головними ознаками ще до прийняття рішення.

Список використаних джерел

1. Кузнецов Е.С. Управление технической эксплуатацией автомобилей. М.: Транспорт, 2000. 272 с.
2. Лохов А.Н. Организация управления на автомобильном транспорте: Опыт. Проблемы. Перспективы. М.: Транспорт, 2007. 272 с.